

Americká vojenská podpora pro Ukrajinu musí pokračovat

NI nationalinterest.org/feature/american-military-support-ukraine-must-continue-208475

9. ledna 2024

Přestože vedení Sněmovny reprezentantů i Senátu souhlasilo s nejvyšším rozpočtem ve výši 1,59 bilionu USD (s dodatečnou „vedlejší dohodou“ ve výši 79 miliard USD) na fiskální rok 2024, zůstává požadavek schválit zbývajících osm návrhů zákonů o přidělech, aby se předešlo částečnému odstavení vlády. Vzhledem k tomu, že čas do odstávky běží, Kongres bude pravděpodobně muset schválit další pokračovací usnesení, které bude trvat dostatečně dlouho na to, aby prošly návrhy zákonů o přidělech. Je však kritické, že i kdyby všechny návrhy zákonů byly podepsány před 19. lednem, kdy musí schválit první tranše zákonů, Kongres by ještě nepřijal legislativu, která by Ukrajině poskytla dodatečné finanční prostředky.

Říjnový požadavek Bidenovy administrativy na dodatečné přidělení prostředků ve výši 106 miliard dolarů, o kterém Kongres ještě musí jednat, sestává z financování poskytnutí dodatečné vojenské a ekonomické podpory Ukrajině, pomoci Izraeli a Tchaj-wanu a zdrojů na programy ochrany hranic. Financování pro Ukrajinu, které činí 61,4 miliardy dolarů, je zdaleka největší položkou v dodatečné žádosti. Balíček pomoci související s obranou, nejkritičtější prvek žádosti týkající se Ukrajiny, činí více než 44,4 miliardy dolarů na položky na účtech operací a údržby ministerstva obrany. Ty mimo jiné zajišťují personální podporu, zpravodajskou analýzu, nalétané hodiny, výměnu obranného materiálu zasílaného na Ukrajinu, úhradu za služby poskytnuté Ukrajině a rozšíření kapacity obranné výroby. Administrativa požaduje dodatečných 6 miliard dolarů na nákupním účtu ministerstva

obranu, který se skládá z prostředků na zvýšení výroby raketových systémů a kritické munice, na údržbu lodních skladů, na kybernetickou bezpečnost a na některé tajné programy.

Koncem prosince, když Kongres nevyhověl jeho dodatečné žádosti, oznámil prezident Joe Biden další čerpání vojenského vybavení pro Ukrajinu. Bylo to padesáté čtvrté takové čerpání od roku 2021.

Ministerstvo obrany oznámilo, že poslední čerpání se skládalo ze schopností protivzdušné obrany, dělostřelectva, protitankových zbraní a dalšího vybavení v celkové výši 250 milionů dolarů.

I když je to jistě vítáno, zahrnutá částka je jen nepatrným zlomkem naléhavých požadavků Ukrajiny a skutečně toho, co dodatek požaduje. Navíc je údajně čerpání pravděpodobně poslední svého druhu, takže bez schválení dodatku se úplně zastaví i proud vojenské pomoci Ukrajině.

Osud dodatku nezávisí ani tak na postojích Kongresu k podpoře Ukrajiny, i když ty se od invaze Rusů do země v únoru 2022 pomalu ochladily, ale spíše na tom, zda se Kongres dokáže dohodnout na financování a politikách kontroly hranic. I kdyby bylo možné dosáhnout takové dohody a dodatek by byl schválen, není vůbec jisté, že by Správa mohla prosadit navazující dodatek ještě v tomto roce.

Ukrajina již není středem pozornosti médií a veřejnosti. Navíc vzhledem k tomu, že zahraniční politika bude hlavním tématem prezidentské volební kampaně, je pravděpodobnější, že se zaměří na Blízký východ – zejména s Izraelem stále ve válce – a na Čínu, jejíž agrese v Jihočínském moři pravděpodobně nepomůže. spíše než na válku v Evropě. Neschopnost Ukrajiny dosáhnout čehokoli, co by se podobala rozhodujícímu výsledku v její jarní protiofenzívě, která se šílela navenek, navíc také utlumila nadšení Kongresu, zejména mezi rostoucím počtem republikánů, kteří si kladou otázku, zda má cenu nadále utrácet velké částky na podporu Kyjeva.

Je jasné, že pokud by nepřišlo žádné dodatečné dodatečné financování, Ukrajina se ocitne zcela závislá na evropských a dalších spojencích, pokud jde o vybavení, logistickou podporu a výcvik. Vzhledem k tomu, že Washington poskytl zhruba polovinu veškerého vojenského financování na podporu Ukrajiny, absence americké podpory by ohrozila šance Ukrajiny udržet si území, které v současnosti kontroluje, a tím méně by je přidala.

V posledních dnech se ruské síly pomalu zmocnily některých dalších ukrajinských území, západně a jižně od Marinky poblíž města Doněck a také jihozápadně od města poblíž Novomikhailivky. Ruským cílem zůstává převzít kontrolu nad celým Doněckem a Luhanskem, aby posílil svůj nárok na dvě rebelské provincie. Rusko sice ztratilo většinu sil, které původně zaútočily na Ukrajinu, ale doplnilo je směsí starších a mladších odvedenců. Ruské síly v konečném důsledku výrazně převyšují ukrajinské síly a Putin neprojevil žádné výčitky svědomí, pokud jde o použití strategie mlýnku na maso, pokud je to to, co je zapotřebí k zablokování ukrajinského postupu i k posunu ruských sil vpřed. Ukrajinské síly sice dosud ruské jednotky obecně držely na uzdě, ale pokud americká pomoc vyschne, bude to pro ně mnohem těžší.

Putin je odhodlán držet se kurzu a stíhat svou válku, slovy prezidenta Bidena, „tak dlouho, jak to bude potřeba“. Udržet kurz znamená minimálně pokračovat v ruských operacích až do amerických prezidentských voleb, z nichž Putin jistě doufá, že zvítězí Donald Trump, který nemá zájem podporovat Ukrajinu. Neochota Kongresu financovat dodatečnou vojenskou podporu pro Ukrajinu by jen dále povzbudila Putina, aby odolal jakýmkoli předehrávkám ohledně vyjednaného řešení války.

Při absenci americké podpory Ukrajině se šance, že Rusko dosáhne svých cílů, dramaticky zvýší. Mohla buď pohltnout celou Ukrajinu na jeden zátah, nebo ukousnout část země, takže by z ní zůstalo jen o málo víc než zapadlý stát, který by Moskva mohla nakonec spolknout stejně jako Hitler spolkl postsudetské Československo. Navíc, stejně jako Hitler, je nepravděpodobné, že by Putin zůstal spokojený se začleněním Ukrajiny do toho, co považuje za historické Rusko. Moldávie bude pravděpodobně další. A pokud Trump splní svůj slib, že přehodnotí americkou účast v NATO, pokud by se vrátil do Bílého domu, jeden nebo více pobaltských států by ho určitě následovaly.

Výsledek listopadových voleb nelze předvídat. Pokud je v politice měsíc dlouhá doba, deset měsíců je ještě více. Přesto by přízrak lhostejné Ameriky v čele s Donaldem Trumpem měl znepokojovat všechny zákonodárce, kterým záleží na budoucnosti svobodné Evropy a na tom, co by ztráta této svobody znamenala pro Spojené státy. Z tohoto důvodu by měl Kongres financovat dodatek, jakmile prezident Biden podepíše různé návrhy zákonů o přidělení, které mu budou předloženy v příštích týdnech. A Biden by zase měl požádat o další navazující dodatek.

Sázky pro Spojené státy jsou prostě příliš vysoké na to, aby Amerika zavírala oči před válkou, která by se mohla rozšířit daleko za hranice Ukrajiny a v konečném důsledku ohrozit jak americké světové vedení, tak jeho národní bezpečnost.

O autorovi: Dov S. Zakheim

Dov S. Zakheim je místopředsedou Foreign Policy Research Institute, senior poradcem Centra pro strategická a mezinárodní studia a členem The National Interest Advisory Board. Je bývalým náměstkem ministra obrany a zástupcem náměstka ministra obrany.

Obrázek: Shutterstock.

Dokáže Amerika rozdrtit ruské „bubliny“ A2/AD?
